

Varhaisessa teini-iässä tykkäsin Marc Bolanista ja David Bowiesta. Musiikillinen ryhmäytymiseni alkoi 14-vuotiaana vuonna 1978. Olin ensin ihastunut fiftarikundiin ja sen mukaisesti tuli kuunneltua Buddy Hollya ym. fiftarmusaa. 1979 alkoi uusi musa ja mielenkiintoiset tyypit viedä huomiota eli Kouvolaan ja Inkeröisiin oli ilmestynyt punkkareita jotka pyörivät hämyjen ja hippien porukoissa. Tyttökavereiden kanssa käytiin Pellen, Eppujen, Ratsian ja muiden bändien keikoilla Anjalan Vepskillä ja muilla tanssilavoilla. Kouvolassa oli Loose Prick, jonka kundeja käytiin pongaamassa ;) Inkeröisissä ja Anjalassa vaikutti myös bändejä kuten Bloody Mary ja Isi Martikaisen projektit. 16-vuoden kieppeillä siis 70-80-luvun vaihteessa tutustuin lähemmin paikallisiin poppareihin ja samalla sitten muihinkin lähialueen bändien jäseniin. Maho Neitsyt oli yksi hausimmista. Ne miehet osasivat kyllä ryypätä. Porukka missä pyörin koostui soittavista kundeista ja heidän tyttöystävistään. Minä seurustelin noin 18-vuotta yhden kitaristin kanssa. Olin porukassa nuorimpia ja sain paljon musiikillista tietoa heiltä. Ramonesit, Motörhead ym. tuli tutuksi samoin kuin Zappa ja muu omituinen. Tietty käytiin festareilla ja keikoilla. Eka kerran Roskilden festareilla olin 17-vuotiaana. Punkkariolemus minulla oli tietysti; värjätty tukka, tiukat farkut ja farkkuliivi täynnä eri bändien nimmareita ja se makea ramonahkarotsi jonka ostin kesätyöpalkallani 1980. Kymenlaakson musiikkiporukoissa ulkonäkö ja se mistä musiikista diggasi ei ollut niin tärkeää vaan se kapina keskiluokkaisuutta kohtaan. Itse kapinoin kaikkea epärehellistä ja epäreilua kohtaan ja olen heikompien puolella. Minulla punk ei ole mikään aikakausi elämässä, vaan olen vieläkin punkkari. Hiukan ulkonäöltäni. Paljon elämänsenteeltäni ja musiikkimaultani. Tuo raskaampi musiikki (esim. Korn, Faith no More) on kyllä vienyt mukanaan ja osa nykynuorison punk scenestä on mielestäni ihan surkeaa. Vaikka kieltämättä hyvin soitettua ja tuotettu.... ehkä liiankin.

-nainen, 1964, Inkeröinen, Helsinki, Punkkari-elämänsenne. Laulaja vasta 90-luvulla.